

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

اتحاد زنان آزادیخواه

۱۷ اپریل ۲۰۱۳

سؤال نشریه شهروند از "اتحاد زنان آزادیخواه" در تاریخ مارچ ۲۰۱۳

سؤال: از نظر شما مهمترین موانع در راه جنبش آزادیخواهی زنان ایران و دستیابی به حقوقشان چیست؟

پاسخ: بررسی عمر ۳۳ سال رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی نشان می دهد که حاکمیت این رژیم اساساً بر سرکوب توده ها و مبارزات آنان برای رسیدن به آزادی بنا شده است و در این میان زن ستیزی نیز جزئی جدائی ناپذیر از حاکمیت جمهوری اسلامی بوده است.

همانگونه که در تجربه ثابت شده، سرکوب زنان (یعنی نیمی از جمعیت کشور) سرکوب جامعه است. در نتیجه می توان براحتی درک کرد که چرا رژیم جمهوری اسلامی از اولین روز حاکمیت ننگین خویش زنان محروم ولی آزاده ایران را آماج ماشین سرکوب خویش قرار داد و هجومی وحشیانه را به ابتدائی ترین حقوق انسانی آنها سازمان داد. این رژیم کوشید تا با برقراری یک دیکتاتوری عنان گسیخته و عریان که بخشی در لفافه ارتجاعی ترین قوانین زن ستیز مذهبی استتار شده، حقوق ابتدائی و انسانی زنان را که نقش برجسته مبارزاتی شان در سالهای انقلاب بر هیچ کس پوشیده نبود در زیر چکمه های یک رژیم وابسته مذهبی لگد مال کند. از سرکوب وحشیانه تظاهرات زنان علیه حجاب اجباری و تحمیل آن به زنان گرفته تا تشدید استثمار زنان در محیط های کار، از تشدید ستم جنسی گرفته تا تصویب کثیف ترین قوانین استثمارگرانه و تحمیل و اشاعه فرهنگ مردسالارانه در جامعه علیه زنان، جلوه هایی از برخورد وحشیانه جمهوری اسلامی با زنان تحت ستم جامعه ما را منعکس می کند.

در مواجهه با چنین یورش ضد خلقی علیه زنان، اما زنان آگاه و مبارز میهنمان در طول ۳۳ سال گذشته هیچ لحظه ای دست از مبارزه و مقابله با حکومت بر نداشته و همواره همچون خاری در چشم دیکتاتوری حاکم و در مقابل سلطه ضد خلقی این رژیم بر جامعه عمل کرده اند. نمونه بارز این واقعیت در مبارزه زنان در جریان خیزش توده ئی سال ۱۳۸۸ نیز با برجستگی خود را نشان داد و ما شاهد بودیم که چگونه زنان دلاور ما به خاطر دلایل محکم مادیمی که برای مبارزه با دیکتاتوری حاکم و تغییر بنیانی نظام و مناسبات ارتجاعی کنونی دارند، در صفوف مقدم نبرد و سنگر بندی های خیابانی، هر خیابان و کوچه ای را به دژی در مقابل نیروهای سرکوبگر و مزدوران جمهوری اسلامی تبدیل کردند.

چرا که زنان در تجربه ۳۳ سال گذشته دریافته اند که در چارچوب چنین حکومت درنده خوئی که جز با قدرت زور عریان و زندان و شکنجه و اعدام قادر به تداوم حکومتش نیست، رژیمی که جز با زبان سرکوب و خشونت و تحقیر و

تبعیض با زنان سخن نمی گوید و کمترین مطالبات صنفی و ابتدائی آنها را بر نمی تابد، امکان هیچ گونه گشایشی در زندگی اسارت بار آنها میسر نیست. خلاف القائات باطل جریانات رفرمیست و سازشکار در جنبش زنان که با کوشش برای منحرف ساختن مبارزات زنان از افسانه امکان اصلاح در چارچوب جمهوری اسلامی سخن می گویند و می کوشند تا مبارزات زنان را در خدمت این یا آن دسته از مرتجعین و استثمارگران حاکم کانالیزه کنند، همانگونه که تجربه کار و مبارزات خود زنان نشان داده، اصولاً جمهوری اسلامی خود بزرگترین مانع جنبش آزادیخواهی زنان بوده و در نتیجه خواست برابری حقوق زنان با مردان در چارچوب نظام جمهوری اسلامی امری غیر ممکن است.

"اتحاد زنان آزادیخواه" به مثابه یک تشکل مدافع حقوق زنان بر این باور است که سرنوشت زنان در جریان مبارزه شان برای تغییر بنیادی چنین نظام و مناسبات استثمارگرانه و زن ستیزی تعیین می شود. به باور ما تحقق خواستهای عادلانه و به حق زنان و به طور کلی امر رهائی زن در ایران تنها در مسیر مبارزه برای نابودی نظام سرمایه داری وابسته حاکم بر ایران می گذرد. سرنگونی کلیت رژیم جمهوری اسلامی با تمام دار و دسته های درونی آن در جریان یک مبارزه مستقل از این یا آن قدرت ارتجاعی در طبقه حاکم و بدون اتکاء به قدرت های امپریالیستی، گام اول برای تحقق قطعی خواست های زنان ایران است.

"اتحاد زنان آزادیخواه"

اسفند [حوت] ۱۳۹۱